

A sámániség A38-as fényünnepé

A fény ünnepét tartja hagyományos évváró koncertjén a Vágtázó Csodaszarvas az A38-on. Az ősi rítusokat magyar népzenevel ötvöző együttes mellett december 10-én a lengyel Warsaw Village Band és az Ébrenálmodók Rituális Színház produkciója is látható lesz. Grandpierre Atilla, a Vágtázó Csodaszarvas vezetője az MTI-nek elmondta: még a zenekar 2005-ös megalakulása előtt, egy álom hatására írta meg az ősi karácsonyt felidéző, A zene lakodalma című számot. Neki tett föl kérdéseket a Présház Hírportál.

2016. december 3.

- Zenekarvezető úr, a karácsonyi daluk hatására vált hagyománnyá, hogy decemberben tartják nagykoncertjüket. Milyen ösbemutatóval teszik még attraktívabbá a hangversenyt?

- Karácsonyi dalunk, „A Zene lakodalma” valóban meghatározó szerepet játszik a Csodaszarvas decemberi koncertjeinek hagyományában. Az idén ez a hagyomány új elemmel gazdagodik

<https://www.facebook.com/events/1659492721033695/>.

Nemrég ismét felelevenedett bennem annak az ősi, több ezer éves világnak a látomása, amelyik számomra sokszor úgy tűnik, zavartalanul éli az életét egyfajta időtlen valóságban, a Természet Nagykönyvében, amelyre 2005-ben egy álomban rá tudtam érezni. Az idén megelevenedett látomással kerestem meg régi barátaimat, az Ébrenálmodók Rituális Színházat, akik 10-15 percen át mutatják be ezt a világot, amely közben születik a Vágtázó Csodaszarvas új zenei rögtönzése, eleven kölcsönhatásban az Ébrenálmodók mozgásával, előadásával (képünkön).

Ezen kívül készülünk két vadonatúj szám ősbemutatójával is.

- A december 10-i est vendége lesz az egyik legnépszerűbb lengyel világzenei formáció, a húsz éve működő Warsaw Village Band (Kapela Ze Warszawa). Mi állhat a mögött, hogy itt, Közép-Európában nem annyira vallási, inkább

művelődési kincsként mind jobban fölfénylik a sámániság?
- Igen, Maciej Szajkowski, a Warsaw Village Band (lengyelül: Kapela Ze Warszawa) vezetője például Lelek nevű zenekarának „Brzask Bogow” (Az Istenek hajnala) című új lemeze a Napisten himnuszával kezdődik.

A Kapela Ze Warszawa egyik jelképe éppen a Nap (képünkön alább). Európa-szerte, sőt világszerte egyre nő az érdeklődés az ősi műveltségek iránt. Nem véletlen ez. A megismerés természetes folyamatához tartozik, hogy ismerjük az emberiség műveltségeit.

Emellett az is igaz, hogy alapvető baj van a modern civilizációval, és ez az, hogy leértékeli, élettelennek láttatja a Természetet, leértékeli az életet, az anyagi jelenségvilág melléktermékének tartja, leértékeli az emberiséget, értelmezhetlenné teszi az emberi nem küldetését, a lélek létét, értékét és jelentőségét, és ezek helyett olyan tulajdonságokat jutalmaz, amelyek minden előző civilizációban bűnnek számítottak: mértéktelen mohóság, pénzéhség, fényűzés, törtetés, hatalomvágy. Most megjelent „**Lélek és Világegyetem**” című könyvemben mindezt részletesen kimutatom.

A 21. századra a modernitás kora lejárt, elvesztette vonzerejét, erkölcsi hitelét, és a mértéktelen terjeszkedés, növekedés anyagi korlátokba is ütközik. Természetes, hogy a modernitás vonzerejének elhalványulásával az ember körülnéz, tájékozódik a világban, felülvizsgálja eddigi világértelmezését, és vonzódik a modernitás előtti korokhoz. Ha a modernitás nem az egész emberi fejlődés vitathatatlan csúcsa, ahogy önmagát igyekezett beállítani, akkor újra kell értelmezzük az emberiség fejlődését. A modernitás felszínes és külsődleges beállítódottságai helyett egészséges értékrendszerre van szükségünk. A modern társadalom adta szerepjátszó önazonosság helyett fel kell fedezzük mélyebb önazonosságunkat. Újraértelmezzük az emberről, a vallásról, az ősi műveltségről alkotott képünket. Lélek és Világegyetem című könyvemben a Kárpát-medencétől a Csendes-óceánig és Indiáig terjedő körzet, az ősi eurázsiai műveltség jelentőségét és vallását mutatom be, azt a nagybetűs Természetvallást, amely a Természetet kozmikus élőlénynek, a legmagasabb értékkel bíró valóságnak ismeri fel, és amely Közép-és Kelet-Európában, Közép- és Kelet-Ázsiában még ezer évvel ezelőtt is élt és virult, a mait is meghaladó tudással, sőt bölcsességgel. A modernitás az anyagi javakban merül ki, és kizárólagossági igényével az életminőségünk rovására megy. Természetes törekvés, hogy igyekszünk visszaszerezni lelki épségünket, hogy lelki-szellemi életminőségünket javítani szeretnénk. Az ősi Természetvallások iránti érdeklődés ennek az egészséges folyamatnak a része.

- Fedezd föl saját kultúrád - hangzik az európai Balassi-folyamat jelmondata. A Vágtázó Csodaszarvas azzal, hogy a punkkal és az undergrounddal elegyíti a népzeneét, mennyire kelti újra életre a korábban elhalkuló ősi magyar zenei finomságokat?

- Aki ismeri a zenénket, tudja, hogy mi nem teszünk ilyesmit. Hiába erőltetik és jutalmazták lépten-nyomon az elegyítést, még a népzeneét sem kímélve. Aki behódol ennek a modern irányzatnak, ezzel a népzeneét leértékeli, idegen összefüggésbe

helyezi, a népzene saját világát, eredeti értékrendszerét jószérivel teljesen figyelmen kívül hagyva a népzene a várható üzleti siker érdekében használja fel. Nálunk az alapvető szempont éppen a természetes élettelenség felfedezése. A modernitás a népzene is leértékeli, idomítja, csak azt fogadja el, ami beilleszthető a modernitás keretei közé. Mi viszont úgy gondoljuk, a népzene sokkal teljesebb élet- és világszemléletet, sokkal egészségesebb életérzést hordoz. Ettől lesz a zenénk olyan szokatlanul életerős, hogy nem egyszer a „punk” és az „underground” címkékkel értelmezik félre. Mi az ősi, életerős, felvillanyozó népzene eredeti szellemét, mondanivalóját igyekszünk felfedezni, amitől szárnyakat kapunk, újjászületünk, amitől százszor szebb életre nyílnak meg a kapuk.

Az ember belső világának mélyén rejlő indítatásaink arra várnak, hogy megelevenedhessenek. A kozmikus őserők, amelyekből az élet fakad, még a modern, elidegenedett ember belső világának mélyén is ott élnek. Azok az örök természeti erők, amelyek megteremtették az életet a Földön, amelyek kibontakoztatták az emberi képességeket, ma is ott rejlenek az emberben, s a koncertjeinken képesek megelevenedni, kigyulladni, s teljes fényükben ragyogni.

A mai elidegenedett világban százszor inkább szükségünk van arra, hogy megfürdjünk az életteljességben, visszanyerjük eredeti tisztaságunkat, képességünket az örömrre. Ha nem akarjuk, hogy életünk elszürküljön, mindent meg kell tennünk lelki egészségünk visszaszerzéséért. Kétségtelen, hogy a társadalom, amelyben élünk, alapvetően hat belső világunkra. Ezért ahhoz, hogy visszaszerezzük lelki épségünket, meg kell változtassuk a társadalmat, olyanná kell tgyük, hogy ne idegenítsen el bennünket önmagunktól. Az anyagiak csak külső feltételeket tudnak biztosítani életünk kibontakozásához. Mivel a lélek önálló valóság, egészségét, kibontakozását, boldogságát csak saját törvényeit követve érhetjük el. Rendkívüli, mindannyiunk számára személyes tragédia rejlik a nyugati civilizáció személyiségformáló hatása mögött. Ahogy Gordon W. Allport írja „A személyiség alakulása” című könyvében: »a nyugati ember énje „úgy kiáll, mint egy feltartott hüvelykujj“«. Ezzel párhuzamosan drámai mértékben sorvad el az emberi alkotóerő. George Land és Beth Jarman 1992-ben végzett felmérése szerint a gyermekek 98%-a érte el 5 éves korban az alkotóerő tekintetében szinte felülmúlhatatlan, nagyon kreatív, „alkotó géniusz” szintet. 20 éves korukra a gyerekek mindössze 2%-a tudta megőrizni alkotóerejének természetes szintjét, s 35 évesen egy ezrelékük sem. Glenn Doman amerikai pszichológus kimutatta, hogy 3 éves koráig minden gyerekből zseni nevelhető. Valóban, másfél-két év alatt egy nyelv megtanulása,

különösen, ha hozzávesszük a járás, az érzékelés, a világról alkotott használható modell stb. önálló megalkotását, a zsenialitás magas szintjét jelenti – és erre minden egészséges gyerek képes. Úgy gondolom, a modern társadalomban a belső világ törvényeivel ellentétes törvények uralkodnak, s ha tudatosítjuk magunkban az igényt a belső világunkban érvényes törvények, az egészséges érzések és gondolatok érvényre juttatására a társadalomban is, akkor indulhat el az egészséges társadalom megteremtése, mégpedig a modern civilizációt minőségileg meghaladó, teljesebb világkép alapján. Annak idején, amikor egy amerikai menedzser meghallotta a VHK zabolátlan, vad, őszerejű zenéjét, azt mondta: minden amerikai zenekar ilyen vad, életteli zenét szeretne játszani, mint a VHK, de azért nem képesek erre, mert nincs meg az a gazdag, ősidőkben gyökerező műveltségi háttér, ami a magyarság múltjában eleve adott. Magyar voltunk, múltunk az emberiség ritka kincse, s mi igyekszünk felfedezni és megbecsülni az őseink gazdag és életteli érzésvilágát máig hordozó, őszerejű népzeneét.